

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **R. U.**
bytem
zastoupen Mgr. Michalem Voglem, advokátem
sídlem Sokolovské nám. 312/1, Liberec

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
Sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 2. 2012, č. j. X,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 21. 2. 2012, č. j. X, **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 146,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. T.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení v Praze (dále jen ÚDZ) č. j. X ze dne 25. 4. 1989 o zastavení výplaty invalidního důchodu od 20. 6. 1989 z důvodu odnětí invalidity. Dle napadeného rozhodnutí jsou námitky ve smyslu § 92 odst. 1 věty první správního řádu nepřipustné, jelikož byly podány nikoli proti rozhodnutí ze dne 25. 4. 1989, nýbrž pouze proti opisu tohoto rozhodnutí.
2. Ze správního spisu vyplývá, že žalobci byl rozhodnutím ze dne 18. 2. 1987 přiznán od 15. 1. 1987 mimo jiné plný invalidní důchod z důvodu depresivního stavu, byl ve vazbě cca rok pro porušení devizových předpisů, byl v evidenci psychiatra v IKEM, během jednání komise plakal a odpovídal velmi skoupě. V souvislosti s trestním stíháním byl přezkoumán jeho zdravotní stav a dne 23. 2. 1989 byl posudkovou komisí Okresního národního výboru Praha 7 nadále neshledán invalidním. Na základě posudku ÚDZ rozhodl dne 25. 4. 1989 o zastavení výplaty invalidního důchodu ode dne 20. 6. 1989 z důvodu odnětí invalidity účastníka řízení. V dávkovém spise je založen pouze koncept rozhodnutí ze dne 25. 4. 1989, které mělo být žalobci doručeno do vlastních rukou, vypracovaný referentem dávkového oddělení a schválený aprobantem dávkového oddělení dne 20. 4. 1989, kdy k písemnému vyhotovení tohoto rozhodnutí mělo dojít 25. 4. 1989. Originál rozhodnutí ze dne 25. 4. 1989 není ve spise založen, stejně jako doklad o doručení rozhodnutí žalobci. Koncept je označen „do vlastních rukou“ a „na doručenkou“. Dne 5. 8. 2021 žalobce požádal ČSSZ o vyplacení invalidního důchodu zpětně od 20. 6. 1989 s tím, že žádné rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu mu nebylo doručeno. ČSSZ na základě podání žalobce vyhotovila dne 18. 10. 2021 dle konceptu rozhodnutí založeného ve spise opis rozhodnutí ze dne 25. 4. 1989, který žalobci doručila dne 4. 11. 2021. Informace o tom, že jde o opis rozhodnutí ze dne 25. 4. 1989 nebyla na opisu vyznačena, na obálce bylo uvedeno : OPIS -X.
3. Dne 29. 11. 2021 žalobce podal námitky, dle kterých mu rozhodnutí o zastavení výplaty invalidního důchodu bylo doručeno až dne 4. 11. 2021, změna jeho práv je nyní činěna na základě již neplatných právních předpisů. Vznese pochybnost o správnosti a autentičnosti rozhodnutí ze dne 25. 4. 1989, rozhodnutí nebylo vyhotoveno dne 25. 4. 1989, jak se v něm uvádí, ale až v roce 2021. Nové rozhodnutí se za původní jen vydává. Odůvodnění rozhodnutí je nedostačující a není z něj zřejmé, z jakých důvodů bylo rozhodnuto o zastavení výplaty jeho invalidního důchodu, obsahuje nesprávná poučení. Žalobce namítl nicotnost rozhodnutí dle § 77 správního řádu. Dále žalobce namítl nezákonnost zastavení výplaty invalidního důchodu, neboť byl nemocný a jeho zdravotní stav odpovídal invaliditě. Nové posouzení zdravotního stavu proběhlo v souladu s přáním tehdejší SNB a její snahou dostat jej na základní vojenskou službu.
4. Žalobce v žalobě namítá, že v roce 1989 mu nebylo doručeno žádné rozhodnutí o zastavení výplaty invalidního důchodu. Oproti ostatním rozhodnutím ve správním spise chybí doručenka o doručení rozhodnutí v roce 1989, přičemž dle žaloby pokud by tehdy nepřevzal nebo odmítl převzít zásilku, nedošlo by k doručení rozhodnutí a dané rozhodnutí by nemohlo nabýt právní moci, jelikož v dané době neplatila fikce doručení. V roce 2021 žalobci nebyl doručen opis rozhodnutí z roku 1989, ale zcela nové rozhodnutí, nejednalo se o opis

rozhodnutí z roku 1989. Proti takovému rozhodnutí byl oprávněn podat námitky. Aby byla zřejmá argumentace žaloby, soud přejímá tvrzení žaloby v tom smyslu, že rozlišuje rozhodnutí z roku 1989 a „nové rozhodnutí“ doručené žalobci v roce 2021. Žalobce namítá, že na novém rozhodnutí není uvedeno, že jde o opis rozhodnutí z roku 1989, nové rozhodnutí se vzhledově odlišuje od dalších rozhodnutí z dané doby, nemůže tak jít o opis původního rozhodnutí; na novém rozhodnutí není razítko Úřadu pro důchodové zabezpečení, ale České správy sociálního zabezpečení; dne 25.4.1989 na Úřadu pro důchodové zabezpečení nepracovaly pracovnice uvedené v rozhodnutí. Žalovaná byla proto dle žaloby povinna se vypořádat s věcnými námitkami žalobce o úloze SNB v řízení o odnětí invalidního důchodu.

5. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Dle žalované žalobce zaměňuje originál (stejnopis) rozhodnutí a opis tohoto rozhodnutí. V době vydání rozhodnutí ze dne 25. 4. 1989 se z technicko-administrativních důvodů do dávkového spisu nezakládaly stejnopisy rozhodnutí, ale pouze jejich koncepty, neboť rozhodnutí zasílaná žadatelům se v dané době historicky vyhotovovala na psacích strojích na specializovaném oddělení pro vyhotovování čistopisů rozhodnutí (tzv. písárna). Originál rozhodnutí se tehdy zasílal přímo žadateli a do dávkového spisu byl uložen jen ručně vyplněný tiskopis konceptu tohoto rozhodnutí. V případě nastalé potřeby se na žádost vyhotovovaly pouze opisy těchto rozhodnutí, což bylo v tehdejší době akceptováno i soudy. Na koncepty se rovněž uvádělo, zda rozhodnutí bylo zasláno do vlastních rukou či nikoliv. Opis rozhodnutí ze dne 25. 4. 1989 není originálem rozhodnutí, který byl zaslán žalobci již v roce 1989, ani jeho stejnopisem. Z tohoto důvodu není na opisu uvedeno razítko ÚDZ, ale žalované, neboť tento opis nevyhotovoval ÚDZ, který již neexistuje, ale žalovaná. ÚDZ již rozhodnutí ze dne 25. 4. 1989 vydal a opakovaně ho z pochopitelných důvodů vydávat nemůže, stejně tak ho opakovaně nemůže vydávat ani žalovaná. Dne 4. 11. 2021 tedy žalobci nebylo doručeno „nové“ či „prvotní rozhodnutí“, jak se domnívá žalobce. V případě originálu rozhodnutí ze dne 25. 4. 1989 se sice nepodařilo nalézt doklad o doručení, ale toto rozhodnutí nebylo při původním doručování poštovním přepravním vráceno jako nedoručená zásilka. Na konceptu tohoto rozhodnutí je vyznačena expedice tohoto rozhodnutí poštovní přepravou do vlastních rukou „na doručenkou“. Skutečnost, že originál rozhodnutí ze dne 25. 4. 1989 byl vydán a žalobci doručen, lze dovodit i z toho, že žalobce více jak 32 let neučinil vůči ÚDZ či žalované jakékoli podání, kterým by požadoval vysvětlení, proč mu není invalidní důchod od 20. 6. 1989 vyplácen, příp. podání, jímž by se dožadoval zaslání rozhodnutí, jímž mu byla zastavena výplata invalidního důchodu. Z nárokových podkladů naopak vyplývá, že žalobce byl v období od 3. 4. 1989 do 31. 12. 1990 zaměstnán, od 1. 4. 1991 vykonával samostatnou výdělečnou činnost (od roku 2007 byl kromě výkonu samostatné výdělečné činnosti i po určitou dobu zaměstnán). Pokud by rozhodnutí nebylo vydáno, nemohlo by dojít k technickému (faktickému) zastavení výplaty důchodu, k čemuž se přistupovalo až po vydání příslušného rozhodnutí. Z tohoto důvodu byla rozhodnutí zasílána v předstihu před vlastním zastavením výplaty důchodu, aby ke dni zastavení výplaty důchodu bylo zřejmé, že rozhodnutí je vykonatelné, jako tomu bylo i v tomto případě, kdy rozhodnutí bylo vyhotoveno dne 25. 4. 1989, rozhodnutím se však výplata zastavovala až ode dne 20. 6. 1989. Skutečnost, že u předchozího konceptu rozhodnutí ze dne 6. 10. 1988 je připojena doručenka, nezakládá oprávněnost požadavku žalobce. V roce 1989 platila fikce doručení podle § 24 odst. 2 správního řádu.
6. Podle § 92 odst. 1 věty první správního řádu *opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne.*

7. Za opis soud považuje kopii listiny, která je opatřena autorizačními prvky o shodě obsahu s prvopisem. Za opis však může být také považována prostá kopie. Zákonná definice není dána, zákonodárce při užití pojmu *opis* v zákonech postupuje ledabyle, nelze tak dovodit, zda se jedná o kopii nebo o stejnopis (např. § 120 odst. 2, § 146 o. s. ř., § 1 odst. 1 zákona č. 21/2006 Sb., § 64 odst. 1 písm. b) trestního řádu). Dle soudu jde o anachronické slovo odpovídající době, kdy nebyly technické prostředky pro pořízení kopie nebo vytištění uloženého textu, proto byl obsah listiny znovu *opsán*. Již drahnou dobu nedává smysl vytvářet znovu „autenticky“ již napsaný text. Prvopis je listina obsahující originální prvky prokazující pravost projevu vůle – podpis autora projevu vůle nebo rozhodnutí, může být označeno razítkem. Stejnopis je vyhotovení prvopisu bez podpisu autora obsahu, které však obsahuje jiné prvky prokazující pravost projevu vůle (podpis zhotovitele listiny, razítko). Koncept rozhodnutí je návrh rozhodnutí, který podléhá schválení další úřední osobou nebo vyžaduje doplnění obsahu dle uvedených odkazů nebo ustálených zvyklostí. Pro posouzení této věci není rozhodné, jak dále uvedeno, zda byl žalobci v roce 2021 doručen opis nebo stejnopis, soud definice uvádí pro srozumitelnost odůvodnění rozsudku, jelikož úvahy obou stran jsou obtížně uchopitelné pro vypjatý formalismus.
8. Ve správním spise je založena listina formulářového typu s rukou vepsaným textem, dle kterého byla žalobci zastavena výplata invalidního důchodu od 20. 6. 1989 pro nesplnění podmínek § 29 a 37 zákona č. 100/1988 Sb. V části odůvodnění je uvedeno : „81,70 (ONV v Praze 7 ze dne)“. Listina obsahuje podpis úředníka za oddělení 110, podpis pracovnice za správnost vyhotovení a razítko UDŽu, datum. Vzhledem k podpisu pověřeného úředníka by bylo možné rozhodnutí považovat za prvopis, vzhledem k podpisu za správnost vyhotovení za stejnopis, oba podpisy na jedné listině nedávají smysl. Avšak vzhledem k neúplnému textu odůvodnění soud považuje listinu za koncept rozhodnutí o zastavení výplaty invalidního důchodu žalobci ze dne 25. 4. 1989. K žádosti žalobce správní orgán žalobci doručil dne 4. 11. 2021 rozhodnutí o zastavení výplaty invalidního důchodu od 20. 6. 1989 s uvedením data rozhodnutí 25. 4. 1989 s odůvodněním „Podle posudku PKSZ ONV v Praze nejste nadále plně ani částečně invalidní.“, s razítkem ČSSZ a uvedením pracovníků ČSSZ za oddělení 110 a za správnost vyhotovení. Ve správním spise je založen protokol posudkové komise ze dne 2. 3. 1989, u které žalobce prohlásil, že se cítí zdrav. Posudkovou komisí nebyl žalobce nadále shledán invalidním. Správním orgánem v roce 2021 vepsaná část odůvodnění rozhodnutí z roku 1989 : „Podle posudku PKSZ ONV v Praze nejste nadále plně ani částečně invalidní.“ odpovídá obsahu správního spisu i smyslu poznámky v konceptu rozhodnutí.
9. Existence z části rukou psaného rozhodnutí vedla správní orgán k tomu, že vyhotovil znovu rozhodnutí z roku 1989, avšak v plném rozsahu psaném strojovým písmem, které opatřil razítkem z roku 2021 i podpisy pracovníků úřadu, které rozhodnutí z roku 1989 vyhotovily v roce 2021. Za zmatečné soud považuje uvedení současné úřednice oddělení 110. Rozhodnutí bylo vydáno již v roce 1989, a to příslušnou úřednicí Úřadu důchodového zabezpečení, nebyl tak důvod měnit pověřenou úřední osobu bez ohledu na označení rozhodnutí novým razítkem. Pokud chtěl správní orgán v roce 2021 vyhotovit stejnopis, měl zaměnit pouze osobu odpovědnou za správnost vyhotovení a k novému razítku uvést poznámku o absenci původního razítka. Dle soudu měl správní orgán předejít nejen soudnímu řízení tím, že žalobci měl pouze sdělit své stanovisko o právní moci rozhodnutí ze dne 25. 4. 1989 nebo mu doručit kopii konceptu ze správního spisu, případně jej poučit o právu nahlédnout do spisu. Vyhotovení stejnopisu bránila překážka neexistence původního správního orgánu, tedy i jeho razítka, vyhotovení opisu bránila překážka absence originálu

rozhodnutí nebo jeho stejnopisu. Postup správního orgánu však nevedl k vydání nového rozhodnutí v roce 2021 o zastavení výplaty invalidního důchodu žalobce.

10. Označení novým razítkem a podpisem odlišných úředních osob je bez dalšího sice matoucí, ale tvrzení žaloby je účelovým hodnocením obsahu listiny bez přihlédnutí k souvislostem, za kterých bylo rozhodnutí žalobci doručeno v roce 2021. Žalobci, zejména zastoupenému advokátem, muselo být bez jakýchkoliv pochybností zřejmé, že se nejedná o nové rozhodnutí, ale o „rekonstrukci“ původního rozhodnutí z roku 1989. Označení rozhodnutí z roku 1989 současným razítkem správního úřadu je pouze navenek zavádějícím, při obecné míře obezřetnosti nelze dojít k jinému než racionálnímu závěru, že jde o původní rozhodnutí, které nyní správní úřad opatřil z důvodu autorizace vlastním novým razítkem, neboť razítko předchozího správního úřadu neexistuje. Vysvětlení žalované o tehdejší praxi spočívající v založení pouze konceptu rozhodnutí bez stejnopisu do spisu soud považuje za možné. Správní spis obsahuje dále koncept rozhodnutí ze dne 6. 10. 1988, kterým byl žalobci odňat invalidní důchod z důvodu pobytu ve vazbě. Tento koncept je také částečně sepsán pouze ručně, aniž by bylo možné mít za to, že v takové formě byl i žalobci doručen (viz. doručenska žalobci do věznice). I dnes je praxe některých správních orgánů, že ve správním spise je založen také koncept rozhodnutí (bez razítka úřadu), který je následně schválen nadřízeným pracovníkem nebo vyhotoven jiným zaměstnancem správního úřadu.
11. Přestože žalobou napadené rozhodnutí obsahuje úvahy žalované o tom, že žalobci bylo doručeno rozhodnutí již v roce 1989, žalovaná nepřipustnost námitek dovodila výlučně z toho, že směřují proti opisu, a nikoli proti rozhodnutí z roku 1989. Žalovaná tak ve svém důsledku akceptovala tvrzení žalobce, že listina zaslaná žalobci v roce 2021 je novým „rozhodnutím“, resp. samostatnou jinou právní skutečností, správním aktem sui generis, který není rozhodnutím. Žalovaná však zároveň takovou úvahu odmítla, údajně nové rozhodnutí považuje za opis rozhodnutí z roku 1989. Jelikož žalovaná připustila, že by účastník mohl podat námítky, jakkoli nepřipustně, proti opisu jako takovému, bez zřetele k obsahu jeho předlohy, ve svém důsledku připustila duplicitní existenci opisu a jeho prvopisu.
12. Soud považuje rozhodnutí doručené žalobci v roce 2021 za stejnopis rozhodnutí z roku 1989, proti kterému byly přípustné námítky dle právní úpravy ke dni podání námitek v roce 2021 (§ 88 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb.). Že takto žalobce učinil po lhůtě stanovené zákonem, resp. tak neučinil způsobem dle právní úpravy v době doručení rozhodnutí v roce 1989, je otázkou posouzení zachování zákonné lhůty k podání námitek, nikoli přípustnosti námitek, proto žalovaná odůvodnila své rozhodnutí v rozporu se zákonem, že námítky žalobce jsou nepřipustné.
13. Žalovaná měla za to, že v roce 2021 doručila žalobci opis rozhodnutí, proto se soud vypořádal i s touto argumentací. Obecně obsah opisu je identický s obsahem předlohy (s prvopisem), jinak by se nejednalo o opis, v případě správního rozhodnutí se jedná o jedno a totéž rozhodnutí. Jakékoliv podání účastníka vůči obsahu opisu rozhodnutí je podáním proti rozhodnutí, nikoli proti jeho opisu či jiné kopii. Podal-li žalobce námítky proti „opisu rozhodnutí ze dne 25. 4. 1989“, podal námítky proti rozhodnutí ze dne 25. 4. 1989, bez ohledu na jeho tvrzení, že opis není opisem rozhodnutí ze dne 25. 4. 1989, ale novým rozhodnutím. Nehledě k tomu, že se nejednalo o opis, ale stejnopis. Žalovaná byla povinna v rámci předběžné otázky vyřešit námítku o existenci nového rozhodnutí z roku 2021. Takto žalovaná učinila, opis (správně stejnopis) nadále považovala za opis, nikoli za nové rozhodnutí. Ale následně námítkovou tezi o samostatné existenci opisu a prvopisu fakticky přijala, jestliže připustila, že by žalobce mohl podat námítku proti opisu jako takovému, a

nikoli proti samotnému rozhodnutí ze dne 25. 4. 1989. Jak výše uvedeno, opis rozhodnutí není správním aktem sui generis odlišným od správního rozhodnutí, jehož je opisem. Existence správního aktu je dána objektivně, nikoli subjektivně vnímáním účastníka. Odůvodnění žalované je vnitřně rozporné, jestliže žalovaná odmítla, že by opis rozhodnutí byl novým rozhodnutím, a oproti tomu obsah námitek posoudila jako námitky proti opisu, a nikoli proti předloze opisu -rozhodnutí z roku 1989. Žalobou napadené rozhodnutí žalované je nejen vnitřně se popírající, ale zejména nezákonné, neboť žalobce bez ohledu na jeho argumentaci o novém rozhodnutí podal námitky proti rozhodnutí ze dne 25. 4. 1989, nejednalo se tak o nepřipustné námitky ve smyslu § 92 odst. 1 věty první správního řádu. Podání žalobce bylo nutné vykládat dle obsahu, tedy že nesouhlasí se zastavením výplaty invalidního důchodu. O zastavení výplaty invalidního důchodu bylo rozhodnuto pouze v roce 1989, proto je faktický závěr žalované o oddělitelnosti správního rozhodnutí z roku 1989 a jeho opisu nesprávný. Účelový, co do sledovaného záměru však srozumitelný formalismus žalobce vyvrcholil do vyššího stupně formalismu žalované, cimrmanovský náhled žalobce tak našel uplatnění v Hlavě XXII žalované. Již pojmově je vyloučené podat námitky proti opisu rozhodnutí, a nikoli proti rozhodnutí jako takovému.

14. Koncept rozhodnutí ve správním spisu obsahuje razítkové označení „Na doručenk“ a kromě jiného podpis za správnost vyhotovení, tedy náležitosti rozhodnutí směřující k vypravení a doručení rozhodnutí účastníkovi řízení (žalobci). Soud nemá pochybnosti o tom, že dne 25. 4. 1989 bylo vydáno rozhodnutí o zastavení výplaty invalidního důchodu žalobci z důvodu existence konceptu rozhodnutí ve správním spise. Jakkoli správní spis neobsahuje doklad o doručení žalobci, soud nemá pochybnosti o tom, že rozhodnutí bylo žalobci doručeno, resp. byl s jeho obsahem seznámen již v roce 1989, jestliže do roku 2021 neučinil jakýkoliv úkon k nápravě jím tvrzeného nezákonného stavu, přestože byl s faktickým stavem obeznámen tím, že mu nadále nebylo poskytováno plnění z invalidního důchodu. Tvrzení žalobce o nedoručení rozhodnutí soud považuje za účelové, byly dány podmínky pro zamítnutí námitek žalobce z roku 2021, avšak pro opožděnost, nikoli pro nepřipustnost, neboť doručení opisu rozhodnutí z roku 1989 v roce 2021 nevedlo k započetí běhu nové lhůty k podání námitek proti rozhodnutí z roku 1989.
15. Námitky žalobce uplatnil bez jakýchkoliv pochybností opožděně po 32 letech, byly tak dány podmínky pro zamítnutí námitek podle § 92 odst. 1 věty první správního řádu, avšak pro jejich opožděnost. Rozhodnutí žalované je věcně správné ve smyslu zamítnutí námitek. Přestože se žalovaná zabývala okamžikem doručení, z čehož by bylo možné implicitně dovodit, že námitky žalovaná považovala za podané po lhůtě k podání námitek, rozhodnutí žalovaná odůvodnila výlučně nepřipustností námitek proti opisu (správně stejnopisu). Soudní řízení není pokračováním žalobou napadeného správního rozhodnutí, soud není oprávněn nahrazovat nosné důvody napadeného rozhodnutí, byť je konečné rozhodnutí správné, neboť by tím žalobci odepřel právo na spravedlivý proces, jelikož by nemohl uplatnit námitky proti důvodům neoprávněnosti jeho nároku, které nejsou uvedeny v žalobou napadeném rozhodnutí.
16. Jelikož námitky žalobce směřovaly ve skutečnosti proti rozhodnutí ze dne 25. 4. 1989, byly ve smyslu § 92 odst. 1 věty první správního řádu přípustné, zamítnutí námitek pro nepřipustnost tak bylo v rozporu s § 92 odst. 1 věty první správního řádu, proto soud napadené rozhodnutí žalované zrušil pro nezákonnost podle 78 odst. 1 s. ř. s. V novém řízení žalovaná znovu rozhodne o námitkách žalobce a posoudí, zda byly podány včas.

17. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení za právní zastoupení za 2 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. po 1 000 Kč (převzetí zastoupení, podání žaloby), neboť odměna advokáta je určena tarifní hodnotou 5 000 Kč, tedy 1 000 Kč za úkon (§ 9 odst. 2 advokátního tarifu - ve věcech nároků fyzických osob v oblasti sociálního zabezpečení, důchodového, nemocenského a všeobecného zdravotního pojištění se považuje za tarifní hodnotu částka 5 000 Kč). Dále soud přiznal 2x režijní paušál po 300 Kč a příslušné DPH. Podání ze dne 20. 3. 2024 soud nepovažuje za účelně vynaložené náklady, neboť neobsahuje oproti žalobě nová tvrzení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 4. 4. 2024

Mgr. Kamil Tojner, v. r.
soudce

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem

žalobce: **R. U.**
bytem
zastoupen Mgr. Michalem Voglem, advokátem
sídlem Sokolovské nám. 312/1, Liberec

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
Sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 2. 2022, č. j. X,

t a k t o :

- I. **Opravuje se záhlaví** rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 16 Ad 2/2022 – 43 ze dne 4. 4. 2024 tak, že předmětem řízení je rozhodnutí žalované ze dne 21. 2. 2022.
- II. **Opravuje se výrok I** rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 16 Ad 2/2022 – 43 ze dne 4. 4. 2024 tak, že nadále zní: Rozhodnutí žalované ze dne 21. 2. 2022, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Ve shora uvedené věci byl vydán rozsudek, jehož prvním výrokem bylo zrušeno žalobou napadené rozhodnutí žalované, avšak s nesprávně uvedeným datem vydání tohoto rozhodnutí žalované. Namísto správného 21. 2. 2022 bylo uvedeno 21. 2. 2012. Ke shodné písařské chybě ohledně roku vydání rušeného rozhodnutí žalované došlo také v záhlaví rozsudku v části o předmětu řízení.
2. Došlo tak k překérní situaci, kdy pranýřující soud se sám dopustí pochybení. Neblahý stav lze napravit postupem dle § 54 odst. 4 s. ř. s., proto soud dle daného ustanovení provedl opravu zjevné nesprávnosti a změnil datum rušeného rozhodnutí žalované dle skutečného stavu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podat kasační stížnost (§ 104 odst. 2 s. ř. s.).

V Praze dne 19. 4. 2024

Shodu s prvopisem potvrzuje K. T.

Mgr. Kamil Tojner, v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. T.